

Bryssel den 17.3.2021
COM(2021) 140 final

2021/0071 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination, testning och tillfrisknande för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är lagligen bosatta på medlemsstaters territorier under covid-19-pandemin (digitalt grönt intyg)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I enlighet med konventionen om tillämpning av Schengenavtalet får tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta eller lagligen vistas i en medlemsstat resa fritt inom de andra medlemsstaternas territorier, under förutsättning att de uppfyller vissa villkor. Den politik som unionen har utvecklat för att säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer när de passerar de inre gränserna gynnar således inte bara unionsmedborgare utan även tredjelandsmedborgare som har rätt att resa inom EU. Vissa av de restriktioner som medlemsstater har infört för att begränsa spridningen av SARS-CoV-2 (*severe acute respiratory syndrome coronavirus 2*), som orsakar coronavirussjukdom 2019 (*covid-19*), har dock påverkat utövandet av denna rättighet. Dessa åtgärder bestod ofta av inreserestriktioner eller andra särskilda krav som tillämpas på personer som reser mellan länder, t.ex. krav på karantän eller självisolering eller testning för SARS-CoV-2-infektion före och/eller efter ankomst.

För att säkerställa en väl samordnad, förutsägbar och öppen strategi för införandet av inskränkningar i den fria rörligheten antog rådet den 13 oktober 2020 rådets rekommendation (EU) 2020/1475 om en samordnad strategi för att begränsa den fria rörligheten som svar på covid-19-pandemin, som också behandlar situationen för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är lagligen bosatta i unionen¹. I enlighet med punkt 17 i rådets rekommendation (EU) 2020/1475 kan medlemsstaterna kräva att personer som reser från riskområden i en annan medlemsstat ska sitta i karantän/självisolering och/eller göra ett test för SARS-CoV-2-infektion före och/eller efter ankomsten.

För att visa att de olika kraven är uppfyllda har resenärerna uppmanats att tillhandahålla olika typer av dokumentation, t.ex. läkarintyg, testresultat eller förklaringar. Avsaknaden av standardiserade och säkra format har lett till att resenärer har stött på problem när det gäller att få sina handlingar godtagna samt resulterat i rapporter om falska eller förfälskade handlingar². Dessa problem, som kan leda till onödiga förseningar och hinder, kommer sannolikt att bli ännu mer framträdande i takt med att fler och fler europeer testas för och vaccineras mot covid-19 och erhåller styrkande dokumentation för detta ändamål. Europeiska rådet har tagit upp denna fråga. I ett uttalande som antogs efter de informella videokonferenserna den 25–26 februari 2021³ begärde Europeiska rådets medlemmar att arbetet för att ta fram en gemensam strategi för vaccinationsintyg skulle fortsätta.

Det råder enighet bland medlemsstaterna om användningen av sådana intyg för medicinska ändamål, t.ex. för att säkerställa en ordentlig uppföljning mellan en första och en andra dos samt eventuella nödvändiga boosterdosor. Medlemsstaterna arbetar med att ta fram vaccinationsintyg, ofta med hjälp av tillgänglig information i immuniseringsregister.

Kommissionen har samarbetat med medlemsstaterna i nätverket för e-hälsa, ett frivilligt nätverk som kopplar samman nationella myndigheter med ansvar för e-hälsa, för att förbereda interoperabiliteten mellan vaccinationsintyg. Den 27 januari 2021 antog nätverket för e-hälsa riktlinjer för intyg om vaccination för medicinska ändamål, som uppdaterades den 12 mars

¹ EUT L 337, 14.10.2020, s. 3.

² <https://www.europol.europa.eu/early-warning-notification-illicit-sales-of-false-negative-covid-19-test-certificates>

³ DOK. SN 2/21.

2021⁴. I dessa riktlinjer definieras de viktigaste komponenterna för interoperabilitet, nämligen en minimiuppsättning data för vaccinationsintyg och en unik identifierare. Nätverket för e-hälsa och hälsosäkerhetskommittén, som inrättats genom artikel 17 i Europaparlamentets och rådets beslut 1082/2013/EU⁵, har också arbetat med en gemensam standardiserad uppsättning data för intyg om resultat av covid-19-tester⁶, riktlinjer för intyg om tillfrisknande och respektive dataset samt en beskrivning av interoperabilitet hos hälsointyg⁷.

På grundval av det tekniska arbete som hittills har utförts föreslår kommissionen, i sitt förslag till förordning om ett digitalt grönt intyg (COM(2021)/xxx), som läggs fram parallellt med detta förslag, att man inrättar en EU-omfattande ram för utfärdande, kontroll och godtagande av vaccinationsintyg inom EU, som en del av ett ”digitalt grönt intyg”. Samtidigt bör denna ram även omfatta andra intyg som utfärdats under covid-19-pandemin, nämligen dokument som bekräftar ett negativt testresultat för SARS-CoV-2-infektion samt handlingar som styrker att den berörda personen har tillfrisknat från en tidigare infektion med SARS-CoV-2. Detta gör det möjligt för personer som inte har vaccinerats eller som ännu inte har fått möjlighet att vaccineras att också dra nytta av en sådan interoperabilitetsram, vilket skulle underlätta deras resor. Barn kan till exempel inte få vaccination mot covid-19 för närvarande, men de bör kunna få ett intyg om testning eller tillfrisknande, som också skulle kunna tas emot av deras föräldrar på deras vägnar.

Den ram som fastställs i förslaget till förordning om ett digitalt grönt intyg (COM(2021)/xxx) är tillämplig på unionsmedborgare eller deras familjemedlemmar som kan vara tredjelandsmedborgare. Syftet med detta förslag är att säkerställa att samma ram gäller för andra tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är lagligen bosatta på en EU-medlemsstats territorium och som har rätt att resa till en annan medlemsstat i enlighet med unionsrätten.

Enligt artikel 77.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen utforma en politik för att fastställa villkoren för att medborgare i tredjeländer ska få resa fritt inom unionen. Vissa av de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att begränsa spridningen av covid-19-utbrottet har dock påverkat friheten att resa inom unionen för tredjelandsmedborgare som vistas lagligen eller är lagligen bosatta i unionen. Dessa åtgärder har ofta bestått av inreserestriktioner eller andra särskilda krav som tillämpas på personer som reser mellan länder, med särskilt stor inverkan på personer som bor i gränsregioner och som på vardaglig basis passerar gränser på grund av arbete, utbildning, hälso- och sjukvård, shopping, kulturella aktiviteter och fritidsaktiviteter, t.ex. krav på karantän eller självisolering eller testning för SARS-CoV-2-infektion före och/eller efter ankomst.

I rådets rekommendation (EU) 2020/1475 fastställdes en samordnad strategi på följande viktiga punkter: Tillämpning av gemensamma kriterier och gränsvärden för beslut om huruvida inskränkningar i den fria rörligheten ska införas, en kartläggning av risken för spridning av covid-19, offentliggjord av Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll

---

⁴ https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/ehealth/docs/vaccination-proof_interoperability_guidelines_en.pdf

⁵ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU av den 22 oktober 2013 om allvariga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG (EUT L 293, 5.11.2013, s. 1).

⁶ Finns tillgängligt på: https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/preparedness_response/docs/covid-19_rat_common-list_en.pdf

⁷ Finns tillgängligt på: https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/ehealth/docs/trust-framework_interoperability_certificates_en.pdf

av sjukdomar (ECDC)⁸, som baseras på en överenskommen färgkod, samt en samordnad strategi för vilka åtgärder, om några alls, som bör tillämpas på personer som reser mellan områden, beroende på risken för smittspridning i dessa områden.

Den 30 oktober 2020 antog rådet rådets rekommendation (EU) 2020/1632 om en samordnad strategi för inskränkningar i den fria rörligheten med anledning av covid-19-pandemin i Schengenområdet. I rekommendationen rekommenderade rådet de medlemsstater som är bundna av Schengenregelverket att tillämpa de principer, gemensamma kriterier och gemensamma gränsvärden samt den gemensamma ram för åtgärder som fastställs i rådets rekommendation (EU) 2020/1475. För att säkerställa driftskompatibilitet mellan de olika tekniska lösningar för vaccinationsintyg som utvecklas av medlemsstaterna, av vilka vissa redan har börjat godta bevis på vaccination för att undanta resande från vissa inskränkningar, behövs enhetliga villkor för utfärdande, kontroll och godtagande av intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande efter covid-19.

Den ram för ”digitala gröna intyg” som ska inrättas bör fastställa formatet hos och innehållet i intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande efter covid-19. Kommissionen föreslår också att ramen för ”digitala gröna intyg” bör säkerställa att dessa intyg kan utfärdas i ett interoperabelt format och kontrolleras på ett tillförlitligt sätt när de uppvisas av innehavaren i andra medlemsstater, vilket skulle underlätta resandet inom Europeiska unionen.

Intygen bör endast innehålla nödvändiga personuppgifter. Med tanke på att personuppgifterna omfattar känsliga medicinska data bör en mycket hög nivå av dataskydd säkerställas och principerna för dataminimering upprätthållas. Framför allt bör ramen för ”digitala gröna intyg” inte innebära krav på att en databas ska inrättas och upprätthållas på EU-nivå, utan den bör möjliggöra decentraliserad kontroll av digitalt signerade kompatibla intyg.

Förslaget till förordning (EU) 2021/XXX beaktar pågående insatser på internationell nivå, t.ex. under överinseende av Världshälsoorganisationen (‘WHO’) och andra specialiserade FN-organ, i syfte att fastställa specifikationer och riktlinjer för användning av digital teknik för att dokumentera vaccinationsstatus. Tredjeländer bör uppmuntras att erkänna det ”digitala gröna intyget” när de avstår från inskränkningar för icke nödvändiga resor. Detta skulle särskilt kunna omfatta driftskompatibilitet mellan tekniska system som inrättats på global nivå och de system som inrättas för tillämpningen av denna förordning för att underlätta resor inom Europeiska unionen.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag påverkar inte tillämpningen av Schengenreglerna när det gäller inresevillkoren för tredjelandsmedborgare. Den föreslagna förordningen bör inte på något sätt tolkas som att den uppmuntrar eller underlättar återinförandet av gränskontroller vid inre gränser, vilka måste förbli en sista utväg enligt villkoren i förordning (EU) 2016/399 (kodex om Schengengränserna)⁹.

Förslaget kompletterar och bygger på andra politiska initiativ som antogs under covid-19-pandemin på området fri rörlighet och resande, såsom rådets rekommendation (EU) 2020/1475, rådets rekommendation (EU) 2021/119, rådets rekommendation (EU) 2020/912

⁸ <https://www.ecdc.europa.eu/en/covid-19/situation-updates/weekly-maps-coordinated-restriction-free-movement>

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

och rådets rekommendation (EU) 2021/132¹⁰. I rådets rekommendation (EU) 2020/1475 beskrivs de allmänna principer på grundval av vilka medlemsstaterna bör samordna sina åtgärder för att anta och tillämpa åtgärder för att skydda folkhälsan som svar på covid-19-pandemin, och i rådets rekommendation (EU) 2020/912 förtecknas de tredjeländer från vilka icke nödvändiga resor bör tillåtas, samt de funktioner och behov för vilka nödvändiga resor är tillåtna oavsett ursprungsland. För den närmaste framtiden kommer kommissionen att noga följa hur den sistnämnda rekommendationen fungerar och föreslå ändringar i linje med utvecklingen på detta område.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag ingår i paketet med EU-åtgärder för att hantera covid-19-pandemin. Det bygger särskilt på tidigare tekniskt arbete inom hälsosäkerhetskommittén och nätverket för e-hälsa, ett frivilligt nätverk som kopplar samman nationella myndigheter med ansvar för e-hälsa.

Detta förslag är förenligt med unionens politik för invandring från tredjeland.

Befintlig EU-lagstiftning innehåller inga bestämmelser om utfärdande, kontroll och godtagande av intyg som styrker innehavarens hälsotillstånd, även om uppvisande av sådana intyg kan vara nödvändigt för att vissa inskränkningar i rätten att resa som införts under en pandemi ska kunna frångås. Det är därför nödvändigt att fastställa bestämmelser för att säkerställa att sådana intyg är interoperabla och säkra.

Detta förslag beaktar pågående insatser på internationell nivå, t.ex. under överinseende av FN:s fackorgan, inbegripet Världshälsoorganisationen (WHO), på grundval av det internationella hälsoreglementet, i syfte att fastställa specifikationer och riktlinjer för användning av digital teknik för att dokumentera vaccinationsstatus. Tredjeländer bör uppmuntras att erkänna det ”digitala gröna intyget” när de avstår från inskränkningar för icke nödvändiga resor.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Enligt artikel 77.2 c i EUF-fördraget ska unionen fastställa villkoren för att tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är lagligen bosatta i unionen ska få resa fritt inom unionen under en kortare tid. Det ordinarie lagstiftningsförfarandet är tillämpligt.

Förslaget syftar till att underlätta tredjelandsmedborgares resor inom EU under covid-19-pandemin genom att inrätta en gemensam ram för utfärdande och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande efter covid-19. Detta bör göra det möjligt för tredjelandsmedborgare som vistas lagligen eller är lagligen bosatta i en medlemsstat och som har rätt att resa till de andra medlemsstaterna att visa att de uppfyller folkhälsokrav som bestämmelsemedlemsstaten har uppställt i enlighet med unionsrätten. Förslaget syftar också till att säkerställa att de inskränkningar i rätten att resa fritt som för

---

¹⁰ Rådets rekommendation (EU) 2021/119 av den 1 februari 2021 om ändring av rekommendation (EU) 2020/1475 om en samordnad strategi för inskränkningar i den fria rörligheten med anledning av covid-19-pandemin (Text av betydelse för EES), EUT L 36, 2.2.2021, s. 1, och rådets rekommendation (EU) 2021/132 av den 2 februari 2021 om ändring av rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner, EUT L 41, 4.2.2021, s. 1.

närvarande finns för att begränsa spridningen av covid-19 kan hävas på ett samordnat sätt i takt med att ytterligare forskningsresultat blir tillgängliga.

I detta förslag fastställs varken en skyldighet eller rätt att bli vaccinerad. Vaccinationsstrategier omfattas av medlemsstaternas nationella behörighet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Målen för detta förslag, nämligen att underlätta resandet inom unionen under covid-19-pandemin genom att införa säkra och interoperabla intyg om innehavarens status vad gäller vaccination, testning och tillfrisknande, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna var för sig utan kan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, uppnås bättre på unionsnivå.

Avsaknad av åtgärder på EU-nivå skulle sannolikt leda till att medlemsstaterna antar olika system, vilket skulle leda till att tredjelandsmedborgare som vistas lagligen eller är lagligen bosatta i EU och som utövar sin rätt att resa fritt möter problem när det gäller att få de handlingar som utfärdats för dem erkända i andra medlemsstater. Det är i synnerhet nödvändigt att komma överens om vilka tekniska standarder som ska användas för att säkerställa att de intyg som utfärdas är interoperabla, säkra och verifierbara.

- **Proportionalitetsprincipen**

EU-åtgärder kan ge ett betydande mervärde när det gäller att ta itu med de utmaningar som anges ovan och är det enda sättet att åstadkomma och upprätthålla en enhetlig och kompatibel ram.

Antagandet av ensidiga eller icke samordnade åtgärder avseende hälsointyg för covid-19 kan leda till åtgärder som begränsar möjligheten för tredjelandsmedborgare som har rätt att resa inom unionen att göra sådana resor.

I linje med de regler som anges i förordning (EU) 2021/XXXX, som är helt tillämplig på detta förslag till förordning, bör den föreslagna förordningen upphävas tills vidare när covid-19-pandemin har övervunnits, eftersom det från och med den tidpunkten inte finns någon anledning att tvinga tredjelandsmedborgare att uppvisa hälsohandlingar när de reser inom unionen. Samtidigt bör tillämpningen av den föreslagna förordningen återupptas om WHO utlyser en annan pandemi på grund av ett utbrott av *SARS-CoV-2, en variant av detta, eller liknande* infektionssjukdomar med epidemisk potential.

- **Val av instrument**

En förordning säkerställer ett direkt, omedelbart och gemensamt genomförande av EU-rätt i alla medlemsstater.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Förslaget tar hänsyn till de regelbundna diskussionerna med medlemsstaterna, de tekniska utbyten som äger rum inom hälsosäkerhetskommittén och nätverket för e-hälsa, tillgänglig information om utvecklingen av den epidemiologiska situationen och relevanta tillgängliga vetenskapliga rön.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Förslaget bygger på de tekniska utbyten som äger rum inom hälsosäkerhetskommittén och nätverket för e-hälsa, ECDC:s information om den epidemiologiska situationen i samband med covid-19-pandemin och relevanta tillgängliga vetenskapliga rön.

- **Konsekvensbedömning**

Med hänsyn till frågans brådskande karaktär har kommissionen inte gjort någon konsekvensbedömning.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag innebär behandling av personuppgifter, inklusive hälsouppgifter. Detta kan potentiellt inverka på enskildas grundläggande rättigheter, nämligen de som omfattas av artiklarna 7 och 8 i stadgan, avseende respekten för privatlivet respektive rätten till skydd av personuppgifter. Behandling av enskilda individers personuppgifter, inbegripet insamling av, åtkomst till och användning av personuppgifter, påverkar rätten till privatliv och rätten till skydd av personuppgifter enligt stadgan. Ingrepp i dessa grundläggande rättigheter måste motiveras.

När det gäller rätten till skydd av personuppgifter, inbegripet datasäkerhet, är Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹¹ tillämplig. Inga undantag från EU:s system för dataskydd planeras och tydliga regler, villkor och kraftfulla skyddsåtgärder måste genomföras av medlemsstaterna i enlighet med EU:s dataskyddsregler. Genom den föreslagna förordningen inrättas inte någon europeisk databas om vaccination mot, testning för eller tillfrisknande från covid-19. Enligt den föreslagna förordningen behöver personuppgifter endast ingå i det utfärdade intyget, som bör vara skyddat mot förfalskning och manipulering.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Finansieringen av åtgärder till stöd för detta initiativ kommer att omfattas av den finansieringsöversikt för rättsakt som läggs fram tillsammans med förslaget till förordning (EU) 2021/XXX.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 i förslaget beskrivs den föreslagna förordningens innehåll.

I artikel 2 föreskrivs ett påskyndat ikraftträdande av förordningen.

---

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination, testning och tillfrisknande för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är lagligen bosatta på medlemsstaters territorier under covid-19-pandemin (digitalt grönt intyg)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 c, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och av följande skäl:

- (1) Enligt Schengenregelverket får tredjelandsmedborgare som lagligen uppehåller sig i unionen och tredjelandsmedborgare som på föreskrivet sätt inrest till en medlemsstats territorium röra sig fritt inom alla andra medlemsstaters territorier i 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
- (2) Den 30 januari 2020 förklarade Världshälsoorganisationens (*WHO*) generaldirektör att det globala utbrottet av SARS-CoV-2 (*severe acute respiratory syndrome coronavirus 2*), som orsakar coronavirussjukdomen covid-19 (*covid-19*), utgjorde ett internationellt hot mot människors hälsa. Den 11 mars 2020 gjorde WHO bedömningen att covid-19 kan betecknas som en pandemi.
- (3) Medlemsstaterna har vidtagit olika åtgärder för att begränsa virusets spridning, varav vissa har påverkat resandet till och inom medlemsstaternas territorier, såsom inrese restriktioner eller krav på att gränsresenärer ska genomgå karantän.
- (4) Rådet antog den 13 oktober 2020 rådets rekommendation (EU) 2020/1475 om en samordnad strategi för inskränkningar i den fria rörligheten med anledning av covid-19-pandemin¹².
- (5) Den 30 oktober 2020 antog rådet rådets rekommendation (EU) 2020/1632¹³ om en samordnad strategi för inskränkningar i den fria rörligheten med anledning av covid-19-pandemin i Schengenområdet. I rekommendationen rekommenderade rådet de medlemsstater som är bundna av Schengenregelverket att tillämpa de principer, gemensamma kriterier och gemensamma gränsvärden samt den gemensamma ram för åtgärder som fastställs i rådets rekommendation (EU) 2020/1475.

¹² EUT L 337, 14.10.2020, s. 3.

¹³ Rådets rekommendation (EU) 2020/1632 av den 30 oktober 2020 om en samordnad strategi för inskränkningar i den fria rörligheten med anledning av covid-19-pandemin i Schengenområdet (EUT L 366, 4.11.2020, s. 25).

- (6) Många medlemsstater har tagit eller planerar att ta initiativ för att utfärda vaccinationsintyg. För att dessa intyg ska kunna användas effektivt i samband med resor över gränser inom unionen måste de dock vara fullständigt interoperabla, säkra och kontrollerbara. Det krävs en gemensamt överenskommen strategi mellan medlemsstaterna vad gäller sådana intygs innehåll och format samt principer och tekniska standarder som ska gälla för intygen.
- (7) Redan nu undantar flera medlemsstater vaccinerade personer från vissa reserestriktioner. Om medlemsstater godtar bevis för vaccination för att frångå reserestriktioner som införts i enlighet med unionsrätten i syfte att begränsa spridningen av covid-19, t.ex. krav på karantän/självisolering eller testning för SARS-CoV-2-infektion, bör de vara skyldiga att på samma villkor godta giltiga vaccinationsintyg som utfärdats av andra medlemsstater i enlighet med förslaget till förordning om ett digitalt grönt intyg (COM(2021)/xxx). Detta godtagande bör ske på samma villkor, vilket innebär att om en medlemsstat till exempel anser att det räcker med en enda dos av ett vaccin som administreras, bör den göra samma bedömning med avseende på innehavare av ett vaccinationsintyg som anger en enda dos av samma vaccin. Av folkhälsoskäl bör denna skyldighet vara begränsad till personer som har fått covid-19-vaccin som har beviljats godkännande för försäljning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004¹⁴. Detta bör inte hindra medlemsstaterna från att besluta om att godta vaccinationsintyg som utfärdats för andra covid-19-vaccin, till exempel vaccin som en medlemsstats behöriga myndighet har godkänt för försäljning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG¹⁵, vaccin som tillfälligt godkänts för distribution i enlighet med artikel 5.2 i direktiv 2001/83/EG eller vaccin som har förts upp på WHO:s förteckning för nödsituationer. I förordning (EU) nr 2021/xxxx av den xx xx 2021 fastställs en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande efter covid-19 för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin. Det är tillämpligt på unionsmedborgare och tredjelandsmedborgare som är unionsmedborgares familjemedlemmar.
- (8) I enlighet med artiklarna 19, 20 och 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet får tredjelandsmedborgare som omfattas av dessa bestämmelser resa fritt inom de andra medlemsstaternas territorier.
- (9) För att underlätta resor inom medlemsstaternas territorier för tredjelandsmedborgare som har rätt att företa sådana resor bör den ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande efter covid-19 som fastställs i förordning (EU) nr 2021/xxxx också tillämpas på tredjelandsmedborgare som inte redan omfattas av den förordningen, förutsatt att de vistas lagligen eller är lagligen bosatta på en medlemsstats territorium och har rätt att resa till andra medlemsstater i enlighet med unionsrätten.
- (10) För att intyg ska kunna användas effektivt i samband med resor över gränser måste de vara fullständigt interoperabla.
- (11) Denna förordning bör inte tolkas som att den underlättar eller uppmuntrar antagande av reserestriktioner som inskränker den fria rörligheten, eller andra grundläggande

---

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 30.4.2004, s. 1).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

rättigheter, för att motverka pandemin. Dessutom kan ett eventuellt behov av kontroll av intyg som införts genom förordning (EU) 2021/xxx inte i sig motivera ett tillfälligt återinförande av gränskontroller vid inre gränser. Kontroller vid inre gränser bör förbli en sista utväg, med förbehåll för de särskilda regler som fastställs i förordning (EU) 2016/399 (kodex om Schengenreglerna)¹⁶.

- (12) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den.
- (13) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG¹⁷. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland. Även om Irland inte omfattas av denna förordning skulle Irland, i syfte att underlätta resor inom unionen, också kunna utfärda intyg som uppfyller samma krav som de som gäller för det digitala gröna intyget, till tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta eller vistas lagligen på landets territorium, och medlemsstaterna skulle kunna godta sådana intyg. Irland skulle också kunna godta intyg som utfärdats av medlemsstaterna till tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta eller vistas lagligen på deras territorier.
- (14) När det gäller Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.
- (15) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i rådets beslut 1999/437/EG¹⁸.
- (16) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹⁹.

---

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

¹⁷ Rådets beslut av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

¹⁸ Rådets beslut av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

¹⁹ Rådets beslut av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (17) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU²⁰.
- (18) Samråd har hållits med Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska dataskyddsstyrelsen i enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725²¹, och de avgav ett yttrande den [...].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna ska tillämpa bestämmelserna i förordning (EU) 2021/XXXX [förordningen om ett digitalt grönt intyg] på de tredjelandsmedborgare som inte omfattas av den förordningens tillämpningsområde men som är lagligen bosatta eller vistas lagligen på deras territorium och har rätt att resa till andra medlemsstater i enlighet med unionsrätten.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

---

²⁰ Rådets beslut av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).